

25. oktober 2011

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37 fremsætter jeg hermed nedenstående spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut vedrørende anvendelse af grønlandsk arbejdskraft og grønlandske virksomheder på råstofområdet samt om opholds- og arbejdstilladelser og integration af udefrakommende arbejdskraft.

(Medlem af Inatsisartut Niels Thomsen, Demokratesne)

Begrundelse:

Vort land er i gang med en rivende erhvervsmæssig udvikling. Det betyder, at der er en række forhold som vi som beslutningstagere er nødt til at forholde os til. For Demokratesne er det vigtigt, at der i så vid udstrækning som muligt bliver brugt grønlandsk arbejdskraft i de nye væksterhverv, men vi anerkender også, at der i høj grad er brug for at tilkalde udefrakommende arbejdskraft til at løse forskellige opgaver.

Begge dele rejser en række spørgsmål, som Demokratesne gerne vil have, at Naalakkersuisut forholder sig til.

1. Hvad gør Naalakkersuisut for at fremme, at grønlandsk arbejdskraft findes og er tilstrækkelig kvalificeret til at arbejde i råstofindustrien?

Ovenstående spørgsmål er særdeles vigtigt at få et klart svar på, da en målrettet indsats på dette område er altafgørende for, at så mange lokale som muligt kan få beskæftigelse i den spirende råstofindustri.

De følgende spørgsmål knytter sig til Råstoflovens § 18. Af denne fremgår det, at det i en tilladelse kan fastsættes i hvilket omfang rettighedshaveren skal anvende henholdsvis grønlandsk arbejdskraft eller grønlandske virksomheder. Dog kan rettighedshaveren i det omfang det er nødvendigt anvende arbejdskraft fra andre steder end Grønland. Ligeledes kan rettighedshaveren

anvende udenlandske virksomheder, hvis det viser sig, at grønlandske virksomheder ikke er konkurrencedygtige i teknisk eller kommerciel henseende. I dag er der ingen forpligtelse til at bringe opgaver i udbud, ligesom man ikke er forpligtet til at redegøre for, hvem man har tildelt opgaven. Disse forhold giver anledning til følgende spørgsmål:

2. Kan Naalakkersuisut oplyse, hvornår man er en grønlandsk virksomhed i henhold til Råstoflovens § 18?

3. Hvad gør Naalakkersuisut for at sikre, at grønlandske virksomheder bliver tilstrækkelig konkurrencedygtige i teknisk og kommerciel henseende?

4. Hvad vil Naalakkersuisut gøre for at sikre, at Råstoflovens § 18 får et reelt indhold, således at flest mulige opgaver kommer i udbud i Grønland?

5. Hvorledes vil Naalakkersuisut synliggøre, hvilke opgaver, der kommer i udbud i Grønland og hvem der får tildelt opgaverne?

Med hensyn til udefrakommende arbejdskraft, så er der efterhånden ingen tvivl om, at der i hvert fald i anlægsfaserne af storskalaprojekter er et reelt behov for at benytte sig af udefrakommende arbejdskraft. Dette faktum bør Naalakkersuisut forberede sig bedst muligt på, og derfor vil jeg bede om at få besvaret følgende spørgsmål:

6. Hvad vil Naalakkersuisut gøre for at sikre en smidig sagsbehandling af opholds- og arbejdstilladelse (ved ophold over 3 måneder) for udefrakommende arbejdskraft, således at kommende projekter ikke bliver forsinket eller helt stopper som følge af langsommelig sagsbehandling i Danmark?

7. Hvad vil Naalakkersuisut gøre for at integrere den udefrakommende arbejdskraft?

8. Hvilke sundhedsydelser vil den udefrakommende arbejdskraft være berettiget til?

Jeg ser frem til at modtage svar på mine spørgsmål inden for en frist på ti arbejdsdage.